

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. Пловдив, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – П., 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев
Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Стоян Ат. Германов Въззивно гражданско дело № 20225000500291 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и се развива по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 260030/01.03.2022 г. по гр.д. 25/2020 г., поправено с Решение № 260069/29.04.2022 г. на Окръжен съд – П., са отхвърлени предявени искове, както следва:

1. От Л. Д. А. против „Б.“ ЕООД, с ЕИК - със седалище и адрес на управление: П., ул. “М.Д.” № 1 осъдителен иск по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД за сумата 79954 лева, представляваща обезщетение за пропуснати ползи от неточно изпълнение на договор за строителство, сключен със споразумение от 18.03.2016 г., нотариален акт №, н.д. № 1084/12.11.2015 г. на нотариус С.К. и нотариален акт №, н.д. № 204/18.03.2016 г. на нотариус С.К., като последица, от което неизпълнение А. не е могла да събира наем за периода от 01.01.2017 г. до 31.10.2017 г. за следните имоти:

1/ в сграда на адрес: .П., район „Ю.“, местност „О. – 4“ № 21, блок „Г“, с идентификатор № по КKKP на гр.П.:

- апартамент № 1, ет. 1 с площ 106.48 кв.м, ведно с изба № 13 с площ от 8.45 кв.м, с идентификатор №;

- апартамент № 2, ет. 1, с площ 58.06 кв.м, ведно с изба № 14 с площ 8.45 кв.м, с идентификатор №;

- апартамент № 3, ет. 1, с площ 42.55 кв.м, с идентификатор № ...;

- апартамент № 4, ет. 1, с площ 99.57 кв.м, с идентификатор № ...;

- апартамент № 5, ет. 2, с площ 106.48 кв.м, с идентификатор №;

- апартамент № 6, ет. 2, с площ 58.06 кв.м, с идентификатор № -
апартамент № 7, ет. 2, с площ 58.14 кв.м, с идентификатор № - апартамент
№ 8, ет. 2, с площ 99.57 кв.м, с идентификатор №;

- апартамент № 9, ет. 3, с площ 106.48 кв.м, с идентификатор № ...;

- апартамент № 10, ет. 3, с площ 58.06 кв.м, с идентификатор № ...;

- апартамент № 11, ет. 3, с площ 58.14 кв.м, с идентификатор № ...;

- апартамент № 12, ет. 3, с площ 99.57 кв.м, с идентификатор № ...;

- апартамент № 15, ет. 4, с площ 100.14 кв.м, с идентификатор № ...;

- гараж № 3, ет. -1, с площ 19.81 кв.м, с идентификатор № ...;

- гараж № 4, ет. -1, с площ 19.06 кв.м, с идентификатор № ...;

- гараж № 5, ет. -1, с площ 20.83 кв.м, с идентификатор № ...;

2/ в сграда на адрес: П., район „Ю.“, местност „О. – 4“ № 19, блок „В“, с идентификатор № ... по КККР на П.:

- апартамент № 13, ет. 4, с площ 106.88 кв.м, ведно с изба № 1 с площ от 10.40 кв.м, с идентификатор № ...;

- апартамент № 14, ет. 4 с площ 118.18 кв.м, ведно с изба № 2 с площ от 23.83 кв.м, с идентификатор № ...;

- гараж № 1, ет. -1, с площ 20.53 кв.м, с идентификатор № ...;

- гараж № 2, ет. -1, с площ 25.08 кв.м, с идентификатор № ...;

3/ в сграда на адрес: П., район „Ю.“, местност „О. – 4“ № 17, сграда 1, с идентификатор № по КККР на гр.П.:

- апартамент № 1, ет. 2, с площ 100.83 кв.м, ведно с изба № 1 с площ от 6.14 кв.м, с идентификатор №1;

- апартамент № 3, ет. 3, с площ 100.83 кв.м, ведно с изба № 3 с площ от 4.70 кв.м, с идентификатор №3;

- апартамент № 5, ет. 4, с площ 100.83 кв.м, ведно с изба № 5 с площ от 4.10 кв.м, с идентификатор №5;

- апартамент № 7, ет. 5, с площ 83.09 кв.м, с идентификатор №7;

- гараж № 1, ет. 1, с площ 22.64 кв.м, с идентификатор № ...;

- гараж № 2, ет. 1, с площ 19.34 кв.м, с идентификатор №;

- гараж № 3, ет. 1, с площ 19.34 кв.м, с идентификатор № ...;

4/ в подземен паркинг – гараж с идентификатор № .. по КККР на П., съставляващ самостоятелна сграда с идентификатор № ..., разположена в ПИ №на адрес: П., район „Ю.“, местност „О. – 4“: пет броя паркоместа, всяко с площ 14.05 кв.м.

2. От М. В. П. против „Б.“ ЕООД с ЕИК - осъдителен иск по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД за сумата 5627,50 лева, представляваща обезщетение за пропуснати ползи от неточно изпълнение на договор за строителство, сключен със споразумение от 18.03.2016 г., нотариален акт №, н.д. № 1084/2015 г. на нотариус С.К. и нотариален акт № П, н.д. № 204/18.03.2016 г. на нотариус С.К., като последица от което неизпълнение П. не е могла да събира наем за периода от 01.01.2017 г. до 31.10.2017 г. за следните имоти, находящи се на адрес: П., район „Ю.“, местност „О. – 4“ № 17, сграда 1 с идентификатор №:

- апартамент № 2, с площ 100.83 кв.м, ведно с изба № 2 с площ от 4.26 кв.м, с идентификатор №2;

- гараж № 2, ет. 1, с площ 19.34 кв.м, с идентификатор №0;

- гараж № 4, ет. 1, с площ 21.74 кв.м, с идентификатор №

3. От А. Н. И. против „Б.“ ЕООД осъдителен иск по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД за сумата 30339 лева, представляваща обезщетение за пропуснати ползи от неточно изпълнение на договор за строителство, сключен със споразумение от 18.03.2016 г., нотариален акт №, н.д. № 1084/2015 г. на нотариус С.К. и нотариален акт № П, н.д. № 204/18.03.2016 г. на нотариус С.К., като последица от което неизпълнение И. не е могла да събира наем за периода от 01.01.2017 г. до 31.10.2017 г. за следните имоти:

1/ в сграда на адрес: П., район „Ю.“, местност „О. – 4“ № 19, блок „В“, с идентификатор № по КККР на гр.П.:

- апартамент № 2, ет. 1 с площ 58.06 кв.м, ведно с изба № 14 с площ от 8455 кв.м, с идентификатор №2;

- апартамент № 3, ет. 1 с площ 42.55 кв.м, ведно с изба № 3 с площ от 8.73 кв.м, с идентификатор №3;

- апартамент № 4, ет. 1 с площ 99.57 кв.м, ведно с изба № 4 с площ от 10.10 кв.м, с идентификатор №4;

- апартамент № 6, ет. 2 с площ 58.06 кв.м, ведно с изба № 6 с площ от 8.50 кв.м, с идентификатор №6;

- апартамент № 7, ет. 2 с площ 58.14 кв.м, ведно с изба № 7 с площ от 8.50 кв.м, с идентификатор №.....7;

- апартамент №11, ет.3 с площ 58.14 кв.м., ведно с изба №11 с площ от 8.50 кв.м., с идентификатор №11;

- гараж № 4, ет. -1, с площ 19.06 кв.м, с идентификатор №;

2/ в сграда на адрес: П., район „Ю.“, местност „О. – 4“ № 21, блок „Г“, с идентификатор № по КККР на гр.П.:

- апартамент № 13, ет. 4, с площ 106.88 кв.м, с идентификатор №;

- апартамент № 14, ет. 4, с площ 118.18 кв.м, с идентификатор № ...;

- гараж № 1, ет. -1, с площ 20.53 кв.м, с идентификатор № ...;

- гараж № 2, ет. -1, с площ 25.08 кв.м, с идентификатор №,

като Л. Д. А., М. В. П. и А. Н. И. са осъдени общо да заплатят на „Б.“ ЕООД, сумата от 1800 лева, представляваща направени разноски за вещи лица.

Недоволни от така постановеното решение са останали жалбоподателките Л. Д. А., М. В. П. и А. Н. И., които чрез адвокат И. Н. го обжалват изцяло. Считат, че същото е неправилно Иск се неговата отмяна и уважаване на предявените иски в пълен размер, както и присъждане на разноски. Излагат се конкретни съображения относно неизпълнението на ответното дружество на задължението да предаде в срок на ишците предмета на договора за изработка, наличието на забава на длъжника, намерението на ишците да отдават процесните имоти под наем и да получават доходи от тях.

Постъпил е отговор от „Б.“ ЕООД чрез адвокат А. Г. А.. Оспорва се въззивната жалба като неоснователна. Изразява становище, че самите ищци са създавали постоянни пречки за довършване на сградите и че дружеството е било добросъвестно. Налице е било апортиране и отчуждаване на част от имотите на ишците в търговско дружество. Анализират се доказателства, излагат се подробни доводи. Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК от легитимирА. лица – ищци, засяга изцяло неблагоприятното за тях отхвърлително първоначалните искове първоинстанционно решение, откъм съдържА.е е редовна, поради което се явява допустима.

Съдът, след преценка на събрА.те в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Пред Окръжен съд – П. са предявени искове по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД от Л. Д. А., М. В. П. и А. Н. И. против „Б.“ ЕООД, Твърди се, че между стрА.те са били сключени договори за строителство от 27.04.2009 г. по силата на които ответното дружество е поело задължения за изгради и предаде на ишците обектите, предвидени да се построят в техните имоти в срок до 31.08.2011 г. Отношенията били структурирА. като „строителство срещу обезщетение“ – ишците прехвърлят на строителя права на строеж на всички сгради и обекти, предвидени да се изградят в имотите им, срещу което дружеството се задължава да изпълни строителството на всички обекти, за които ишците си запазват правото на строеж. Още през 2009 г. дружеството поело задължение да изгради и предаде на ишците с удостоверение за въвеждане в експлоатация в срок до 31.08.2011 г. три сгради, предвидени да се изградят в техния собствен поземлен имот с идентификатор № по кадастралната карта на град П., а именно: сега съществуващите сгради с идентификатори №, № и №.... Посочва се, че през периода 2009-2010 г. „Б.“ ЕООД продължава строителството, започнато първоначално от „...“ЕООД /с което дружество е сключен първоначалния договор от 2007 г./, но се negliжира строителството на сградите на ишците. С нотариален акт № г. между стрА.те бил подписан договор за прехвърляне на недвижими имоти срещу извършени и задължение за извършване на строителни услуги и за разпределение на реалното ползване на недвижим имот. На 18.03.2016 г. били подписА. още два нотариални акта, както и споразумение, с което срокът за изпълнение на СМР

бил удължен до 31.12.2016 г. Твърди се, че ответното дружество не изпълнило задължението за строителство на обектите на ишците нито в срочно, нито в качествено отношение. Ишците описали констатираните от тях недостатъци за сграда № 1 в писмо, връчено на ответника на 19.05.2017 г., както и за секции „В“ и „Г“ в писмо, връчено на 02.08.2017 г. На 29.12.2017 г. било издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация на подземния гараж. След това ответникът предал на ишците ключовете за техните обекти, но тъй като недостатъците по строежа не били отстранени, те предприели мерки за извършване на допълнителни СМР и за привеждане на обектите в състояние за отдаването им под наем. Поддържа се, че забавата на строителя във времево отношение и лошото изпълнение на възложените работи са причинили на ишците вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от невъзможността да събират граждански плодове от обектите за периода 01.01.2017 г. – 28.08.2019 г., както следва: Л. А. е пропуснала ползи за свои обекти, подробно индивидуализирани в уточняващата молба от 06.02.2020 г. на обща стойност 53236 лева; А. И. е пропуснала ползи за своите обекти на обща стойност 28986 лева, а М. П. е пропуснала ползи за своите обекти на обща стойност 5627,50 лева. Поискано е от съда осъди ответника да заплати на всеки ищец обезщетение в посочените размери, ведно със законна лихва върху сумите, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане. По отношение на периода, за който се търсят обезщетенията с уточняваща молба с вх.№ 4164/06.02.2020 г. пълномощникът на ишците е заявил, че датата 01.01.2017 г. не се сочи като начална дата за дължимост на обезщетенията, тъй като обезщетенията се дължат като срок /продължителност/ на забавата – с колкото време строителят се е забавил спрямо обещания краен срок, с толкова се е отложила във времето възможността на ишците да започнат да отдават имотите си под наем. С последваща уточняваща молба с вх.№ 4698/11.02.2020 г. е посочено, че всеки ищец претендира обезщетението за пропуснати ползи за период от десет месеца. За доказване на претенциите на вещите лица по делото са възлагани задачи за определяне на средна наемна пазарна цена за периода от 01.01.2017 г. до 31.10.2017 г. Тъй като обезщетенията не могат да се претендират извън конкретен период, предвид направените уточнения към исковата молба, окръжният съд е приел, че процесния период, с който е сезиран е именно този - 01.01.2017 г. - 31.10.2017 г. С протоколно определение от 30.09.2021 г.

окръжният съд е допуснал изменение на претенцията на Л. А. на 79954 лева, а на А. И. на 30339 лева. В срока по чл. 131 ГПК ответникът „Б.“ ЕООД е подал отговор, с който оспорва исковете и фактическите твърдения на ишците. Застъпва становище, че е изправна страна в договорните отношения с ишците и че от негова страна не е имало забава в изпълнението нито за построяване на сградите /секции В и Г/, които са били готови още към август – септември 2016 г. за подписване на акт образец 15, нито за извършване на довършителни работи „до ключ“ за договорените 4 броя апартаменти; наличие на форсмажорни обстоятелства в периода 2007-2015 г. е попречило за снабдяване с акт образец 16 /обстоятелства относно водоснабдяването и канализацията и относно ел.захранването на комплекса и като цяло външна инфраструктура, изграждането на която е в прерогативите на общината/; ишците са били в забава, тъй като не са предоставили необходимото съдействие за приемане на изпълненото и умишлено са бездействали.

Окръжният съд е намерил за безспорно обстоятелството, че ишците са били в облигационни отношения с „К.“ ЕООД и „С.“ ЕООД, възникнали по силата на договори за строителство от 2007 г., по повод възложени от физическите лица на дружествата строителни работи на обекти, предвидени да се построят в собствените им поземлени имоти с идентификатори № ..., № Впоследствие задълженията за строителство били поети от ответника „Б.“ ЕООД – с нотариален акт № ..., т. VII, н.д. № 1084/12.11.2015 г. Л. А., А. П. /майка и наследодател на Л. А./, М. П. и А. И. са прехвърлили на ответника имот с идентификатор № ... срещу извършеното до този момент строителство, както и срещу задължението на последния със свои средства и за своя сметка да построи и предаде с надлежни удостоверения за въвеждане в експлоатация на всеки един от прехвърлителите двете жилищни сгради, предвидени да се построят в съсобствения им недвижим имот, представляващ ПИ с идентификатор № по КKKP на гр.П., а именно: жилищна сграда секция „В“ и жилищна сграда № 1. На 18.03.2016 г. между стрА.те са подписА. още два нотариални акта – н.а. № II, н.д. № 204 и н.а. № ...I, н.д. № 205. С първия нотариален акт ишците са прехвърлили на ответника недвижими имоти срещу задължението на последния да построи и предаде на прехвърлителите жилищна сграда секция „Г“, предвидена да се построи в ПИ с идентификатор № ...по КKKP на П.. Уговорено е предаването на сградата да стане в срок до 31.12.2016 г., ведно с надлежни удостоверения за въвеждане в експлоатация.

С втория нотариален акт е извършена замяна на имоти между стрА.те. Със споразумение с нотариална заверка на подписите от 18.03.2016 г. стрА.те са се съгласили срокът за изпълнение на СМР в договорите за строителство от 2009 г. да се измени, както следва: до 31.08.2016 г. за сгради „В” и „Г” в степен на завършеност до Акт № 14 и в срок до 31.12.2016 г. за всички сгради от комплекса. С договор за доброволна делба от 15.12.2016 г. и с нотариален акт № ..., н.д. № 1243/27.12.2016 г. ищите се легитимират като собственици на процесните обекти, описА. подробно в уточняващата молба от 11.02.2020 г., за пропуснати ползи от които са предявените искове. Видно от удостоверенията, издадени от Община П., район „Ю.”, въвеждането в експлоатация на жилищна сграда № 1 и секция „В”, построени в ПИ с идентификатор № ..., е с дата 23.08.2017 г. Удостоверението за въвеждане в експлоатация на секция „Г” е от дата 28.08.2017 г. Подземният гараж с идентификатор № е с удостоверение за въвеждане в експлоатация от 29.12.2017 г. Според ПОС се стигало до извода, че „Б.” ЕООД не е изпълнило точно поетото задължение за построяване и предаване на обектите в уговорения срок до 31.12.2016 г. Не са били доказА. по безспорен начин възраженията на ответника, че забавата е наложена от възникнали обективни и непредвидими /форсмажорни/ обстоятелства, за които той не носи отговорност – изискване от страна на ЕВН за доставка и монтаж на 2 броя трафопостове, осигуряване на техническа възможност от ВиК и от ЕВН за захранване на строителните обекти с вода и електричество. Ако е вярно твърдението, че изграждането на ВиК мрежите на парцелите и сградите в тях е извършено в периода от м.януари 2016 г. до м.октомври 2016 г., а електроснабдяването е осъществено в периода от м.февруари 2016 г. до месец юли 2016 г., както се твърди в отговора на исковата молба, забавата за въвеждане на сградите в експлоатация е била предвидима за ответника към момента на сключване на споразумението и нотариалните актове на 18.03.2016 г. и въпреки това той е приел да изпълни задълженията си в срок до края на 2016 година. Независимо от това дали е налице неизпълнение от страна на ответника, за да се уважат исковите претенции ищите следва да са доказали, че за посочения в исковата молба период са пропуснали да реализират приходи от отдаването под наем на техните имоти, които приходи иначе са били гарантиА. при срочно и качествено изпълнение от страна на строителя. За да се приеме, че е налице пропуснатата полза, не е достатъчно

ищите да са имали намерение да отдават имотите си под наем, в каквато насока свидетелстват А. А.и Д.И.цов /съпрузи на две от ищите/. Представените договори за наем, сключени от всеки ищец за част от процесните имоти с трети лица /наематели/ за период след 23.11.2017 г., не доказват че за исковия период е било сигурно възникването на наемни отношения за всички обекти и събирането на граждански плодове от тях. Отделно от изложеното е важно да се отбележи, че ответното дружество е имало задължение за предаване на апартаментите и гаражите до края на 2016 г. в състояние на завършеност, което не позволява те да могат да бъдат ползвани непосредствено след този момент /уговорката на стрА.те е била обектите да се предават на „шпакловка и замазка“, което е видно и от показА.ята на свидетелите на ищите/. Т.е. имало е нужда от технологично време, в което да бъдат довършени, което само по себе си предопределя невъзможността да се приеме по безспорен начин точния момент, в който собствениците биха ги довели до състояние, годно да ги направи източник на доходи от отдаване под наем. Съгласно изложеното в мотивите на Тълкувателно решение № 3/12.12.2012г. на ОСГТК на ВКС по т.д. №3/2012 г., пропуснатата полза не се предполага и следва да бъде доказана в процеса – ищецът следва да докаже, че при точно изпълнение на задълженията от страна на ответника със сигурност би получил увеличаване на имуществото си, като установи факта на създадени между него и трети лица правоотношения във връзка с конкретния обект на право на собственост по повод ползването или разпореждането с него, които са били осуетени именно в резултат от забавата или като установи, че при конкретните пазарни условия в периода на забавата е съществувала реална възможност за изгодно разпореждане с обекта. Според ПОС ищите не са били ангажирали такива безспорни доказателства – договаряне с конкретни лица като евентуални наематели. Въз основа на хипотетичната възможност за отдаване на обектите под наем не може да се приеме, че собствениците са пропуснали да реализират печалба, поради виновното неизпълнение на ответника. Ето защо ПОС стигнал до извод за неоснователност на исковите и е отхвърлил същите в решението си.

При осъществяване на служебната проверка по чл. 269 от ГПК настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е изяснил обстойно фактите по делото, като е

изложил своите аргументи при обосноваване на крайните си изводи.

За да установи твърдяна пропусната полза, а именно неосъществено увеличаване на имуществото си въззивниците е следвало да докажат реална възможност за сигурно увеличаване на имуществото, т.е. вредата да не бъде хипотетична. Логическото допускане за закономерно настъпване на увеличаването е недостатъчно. В мотивите на ТР 3/12.12.12. по тълк.д. 3/12 на ОСГТК на ВКС е посочено, че в съответствие с правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК кредиторът-възложител следва да докаже, че при точно изпълнение на задължението за изграждане на обекта със сигурност би получил увеличаване на имуществото си, като установи факта на създадени между него и трети лица правоотношения във връзка с този обект по повод ползването или разпореждането с него, които са били осуетени именно в резултат от забавата на длъжника, каквито не са установени в настоящия процес. Всички приложени от ищците договори за наем са с дати през календарните 2018 и 2019 г., а единствения приложен наемен договор от 2017 г. е след процесния период – на 23.11.2017 г. (л. 30) с посочване на административен адрес, преди общината да издаде удостоверения за административните адреси на 18.12.2017 г. (л. 27-29). Не е установено нито от експертизите по делото, нито от събрА.те гласни доказателства, че при конкретните пазарни условия в периода на забавата е съществувала реална възможност и за получаване на доходи чрез използването му за осъществяване на търговска дейност или за изгодно разпореждане с него. Видно от разпитА.те свидетели и писмените доказателства става въпрос за затворен жилищен комплекс, изграждан върху бивши земеделски земи с променено предназначение, непосредствено преди застрояването, чиято инфраструктура се създава именно в процеса на строителство. Съгласно ТР 3/12 сигурността за увеличаване имуществото на кредитора не може да е предполагаема.

Не се установява въззивниците да са апортирали или отчуждили собствени обекти описА. в исковата молба, с изключение на два гаража с идентификатори10 и12 в „М...“ ООД с ЕИК –, в което съдружници са въззивниците М. П. и А. И., както и съпруга ѝ – свидетеля Д... И., което води до неоснователност на това възражение в отговора на въззивната жалба.

Според настоящия състав не е доказано по безспорен начин неточно изпълнение от въззиваемото дружество. Договорките на стрА.те са за

предаване на обектите в степен на завършеност „замазка и шпакловка“ според употребените изрази от свидетелите, което означава невъзможност за реална експлоатация след предаването им от ответното дружество, преди да бъдат довършени от ищците, което изисква време. Налице са твърдения и събрА. гласни доказателства за забава на кредиторите, чрез несвоевременно подписване на констативни актове образец 15 за трите сгради, в които се намират жилищните процесни обекти и което подписване се е случило на 02.08.2017 г., като при съставянето му без подписите на възложителите – първоначалните ищци и настоящи въззивнички съгласно чл. 176, ал. 1 от ЗУТ и чл. 7, ал. 3, т. 15 от Наредба № 3 от 15 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството не може. А тези актове са необходимо условие за издаване на посочените в т. 6 от Споразумението от 18.03.2016 г. между стрА.те удостоверения за въвеждане в експлоатация от Община – П.. Не се констатира отразени възражения на ищците за некачествено изпълнение на строителството при съставянето на актовете (л. 360-368). Няма и сключени между стрА.те споразумения с констатирано некачествено строителство и за действия по отстраняването му по отношение на процесните сгради, така както е приложено подобно доказателство, но за друга сграда с идентификатор (л. 447).

Обсъденото обосновава извода за неоснователност на въззивната жалба и потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно.

С оглед изхода на спора във връзка с изричната претенция на въззиваемата страна за присъждане на разноски и представения договор за правна помощ и съдействие на основА.е чл. 78, ал. 3 от ГПК жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на въззиваемото дружество сума в размер на 1000 лева.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260030/01.03.2022 г. по гр.д. 25/2020 г., поправено с Решение № 260069/29.04.2022 г. на Окръжен съд – П..

ОСЪЖДА Л. Д. А. с ЕГН – *****, адрес: П., ул. „О...“ № 15; М. В. П. с ЕГН – *****, адрес: град П., ул. „О...“ № 15 и А. Н. И. с ЕГН – *****, адрес: град П., ул. „О...“ № 15 да заплатят на „Б.“ ЕООД с ЕИК –, със седалище и адрес на управление: град П., ул. „М.Д.“ № 1 и управител

С.. Д. К...сумата от 1000 лева адвокатско възнаграждение за въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд на Република България при условията на чл. 280, ал. 1 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на стрА.те.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____